

UZASADNIENIE

Decyzją z 16.04.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z 28.03.2018 r. na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) odmówił J. S. prawa do emerytury, uzasadniając to tym, że wnioskodawca nie złożył żadnych nowych dokumentów, które miałyby wpływ na uprawnienia do emerytury /k. 5 plik I akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, ubezpieczony wniósł od niej odwołanie, żądając zmiany skarżonej decyzji poprzez przyznanie uprawnień emerytalnych, argumentując, że posiada 20 lat staż pracy i urodził się przed 31.12.1948 r. /k. 3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie /k. 16/.

Na rozprawie w dn. 19.12.2018 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie – wnioskodawca poparł odwołanie, oświadczając, że osoby urodzone tego samego rocznika co on zostały skrzywdzone z uwagi na to, że nie mogą skorzystać z podwójnego ubezpieczenia, kiedy pracował jako rolnik i pracownik. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania /e-prot. z 19.12.2018 r.: 00:01:39, 00:06:56/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...) /niesporne/.

Okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 1.01.1983 r. do 14.05.2015 r. został wnioskodawcy uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej /k. 16 plik II akt ZUS, wniosek k. 2 verte plik I akt ZUS, informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k. 4 plik I akt ZUS,/.

Prawomocną decyzją z 15.06.2015 r. ZUS odmówił odwołującemu przyznania emerytury, ponieważ wnioskodawca nie wykazał co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, albowiem jego łączny staż wyniósł jedynie 17 lat, 7 miesięcy i 23 dni, jednocześnie informując, że ww. okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników nie został wnioskodawcy zaliczony do ponieważ został już uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej / k. 17 plik II akt ZUS/.

Odwołujący w dn. 28.03.2018 r. złożył wniosek o emeryturę, do którego nie dołączył żadnych nowych dowodów mających wpływ na ustalenie jego stażu pracy /wniosek k. 1 plik I akt ZUS/.

W efekcie rozpoznania ww. wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zaskarżoną decyzją z 16.04.2018 r. na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) odmówił J. S. prawa do emerytury, uzasadniając to tym, że wnioskodawca nie złożył żadnych nowych dokumentów, które miałyby wpływ na uprawnienia do emerytury /k. 5 plik I akt ZUS/.

Powyższy stan faktyczny był w całości niesporny między stronami i został odtworzony na podstawie niekwestionowanych przez żadną ze stron dokumentów, co do których również Sąd Okręgowy nie znalazł z urzędu żadnych powodów by podważyć ich wartość dowodową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby

zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. W ust. 2 tego paragrafu przewidziano natomiast, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W realiach badanej sprawy należy podkreślić, że prawomocną decyzją z 15.06.2015 r. ZUS odmówił już wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na niewskazanie przez odwołującego wymaganego stażu pracy w ilości co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, albowiem ubezpieczony udokumentował jedynie 17 lat, 7 miesięcy i 23 dni okresów składkowych, a nadto poinformował, że okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 1.01.1983 r. do 14.05.2015 r. nie został zaliczony do ponieważ został już uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej.

Wnioskodawca (urodzony (...)) do wniosku o emeryturę z 28.03.2018 r. nie załączył żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na ustalenie jego stażu ubezpieczeniowego, ani też nie ujawniły się żadne nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji z 15.06.2015 r., które miałyby wpływ na prawo wnioskodawcy do świadczenia emerytalnego.

Odnosząc się do argumentacji wnioskodawcy Sąd dodatkowo zważył, że zgodnie zaś z art. 27 ww. ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn; 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Natomiast w art. 28 ww. ustawy postanowiono natomiast, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn; 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Z kolei zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe: 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki, 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia, 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Jednakże w myśl ust. 3 art. 10 ww. ustawy emerytalnej, okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Przepis art. 10 ust. 1 pozwala zatem uzupełnić okresy składkowe i nieskładkowe okresami pracy w gospodarstwie rolnym do rozmiaru najbliższego (kolejnego) stażu okresów składkowych i nieskładkowych w zakresie wymaganym i koniecznym do nabycia określonych uprawnień emerytalnych, jednakże art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej uniemożliwia zaliczenie tych samych okresów do różnych świadczeń. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2009 r (III AUa 970/09 OSAB 2010/2/101-105), gdzie wskazano, że o konsekwencji w zakresie zaliczenia określonego okresu ubezpieczenia decyduje wybór ubezpieczonego, który system ubezpieczeń wybiera. Po dokonaniu takiego wyboru - otrzymaniu emerytury (renty) rolniczej i zaliczeniu na potrzeby tego świadczenia okresów pracy w gospodarstwie rolnym, nie sposób następnie domagać się zaliczenia tożsamyh okresów, tym razem na potrzeby świadczenia w systemie pracowniczym. Przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jego wysokości, nie uwzględnia się okresów pracy w gospodarstwie rolnym, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 listopada 2009 r. (I UK 168/09, Lex nr 570124).

W tym stanie rzeczy ZUS zgodnie z prawem odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury zaskarżoną decyzją.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy.

A.P.